



C/2024/1885

11.3.2024

**Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2024 r. – ePURE i Pannonia Bio/Parlament i Rada**

**(Sprawa T-45/24)**

(C/2024/1885)

*Język postępowania: angielski*

**Strony**

*Strona skarżąca:* ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (Etterbeek, Belgia), Pannonia Bio Zrt. (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciele: M.-S. Dibling i G. Michaux, adwokaci)

*Strona pozwana:* Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej

**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 3 ust. 8 lit. c), art. 4 ust. 1, 4 i 5 oraz załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2405 z dnia 18 października 2023 r. w sprawie zapewnienia równych warunków działania dla zrównoważonego transportu lotniczego<sup>(1)</sup> w zakresie, w jakim wyłączają one biopaliwa produkowane z roślin spożywczych i pastewnych oraz roślin międzyplonowych z definicji lub udziałów minimalnych zrównoważonych paliw lotniczych oraz wprowadzają minimalne udziały dla syntetycznych paliw lotniczych;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego i Rady kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że pozwane popełniły oczywisty błąd w ocenie, gdyż zaprzeczyły dostępnym danym naukowo-technicznym przy opracowywaniu swojej polityki, naruszając w ten sposób art. 191 TFUE, i nie przedstawiły wystarczającego uzasadnienia, naruszając w ten sposób również art. 296 TFUE, w celu wykluczenia biopaliw produkowanych z roślin zgodnych z dyrektywą w sprawie odnawialnych źródeł energii (zwaną dalej „dyrektywą RED”), przy jednoczesnym przyznaniu preferencji syntetycznym paliwom lotniczym.
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że pozwane naruszyły zasadę proporcjonalności, faktycznie wprowadzając zakaz stosowania w paliwach lotniczych biopaliw produkowanych z roślin zgodnych z dyrektywą RED, tj. ewidentnie zrównoważonych surowców.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia przez pozwane zasady równego traktowania poprzez (i) równe traktowanie biopaliw produkowanych z roślin zgodnych z dyrektywą RED z jednej strony, oraz paliw kopalnych i biopaliw na bazie oleju palmowego z drugiej strony, (ii) odmienne traktowanie biopaliw produkowanych z roślin zgodnych z dyrektywą RED w sektorze lotnictwa oraz w sektorach transportu drogowego i kolejowego, (iii) odmienne traktowanie biopaliw produkowanych z surowców wskazanych w załączniku IX B do dyrektywy RED w stosunku do biopaliw produkowanych z roślin zgodnych z dyrektywą RED, a także (iv) wykluczenie biopaliw produkowanych z roślin zgodnych z dyrektywą RED z definicji zrównoważonych paliw lotniczych, przy jednoczesnym uznaniu obowiązkowego udziału syntetycznych paliw lotniczych w zrównoważonych paliwach lotniczych.
4. Zarzut czwarty, dotyczący tego, że pozwane naruszyły zasadę neutralności technologicznej, uznając za główną przyczynę promowania danego rodzaju paliwa (tj. syntetycznych paliw lotniczych) jego zdolność do zapewnienia niemal 100 % ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, a jednocześnie odmawiając podobnego przychylnego traktowania biopaliwom produkowanym z roślin zgodnym z dyrektywą RED (i innym zrównoważonym paliwom lotniczym) – które mogą zapewnić ponad 100 % ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – a nawet całkowicie wyłączając je z samej definicji zrównoważonych paliw lotniczych.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 2023/2405 z 31.10.2023.

5. Zarzut piąty, dotyczący tego, że pozwane naruszyły zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ zaskarżone przepisy znacznie odbiegają – bez odpowiedniego uzasadnienia – od dyrektywy RED w odniesieniu do traktowania biopaliw produkowanych z roślin, co doprowadziło do braku pewności prawa i zanegowania uzasadnionych oczekiwań zainteresowanych podmiotów gospodarczych.
  6. Zarzut szósty, dotyczący nadużycia władzy przez pozwane poprzez przyjęcie środka, w odniesieniu do którego nie przyznano im uprawnień.
  7. Zarzut siódmy, dotyczący naruszenia przez pozwane prawa skarżących do dobrej administracji zgodnie z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
-